

(J)
L'ànima a l'Espòs.
Reconciliació.

Com el dolor no'm mata!
 Oh desventura gran! oh greu follia!
 Si n'he sigut d'ingrata!
 De Deu ~~de~~ dolçeta aymia
 Y ab els galans del mon ferne paria!
 Dolorosa memoria!
 Oh ingràtitut! Oh amor imponderable!
 Vos lo rey de la gloria,
 El Deu sant, inefable
 Y jo una pecadora miserable!
 Y abayaus a'mirarme,
 Perros condol, amor y gelosia;
 Venis per requestarme,
 Foruca' a l'ànima mia
 Com pelegri per si'us aculliria!
 Y entrà en mallar fumosa
 Y escalfaus al calor de brossa encesa;
 Y dar-me el nom d'esjiosa,
 El bes sant de promesa,
 L'anell d'amor y l'vel de la pureza!
 De núvia engalanada
 L'adeu fins a les bodes us doni en l'horta...
 Com ara despullada

Yosare' obrir la porta,
Que podre ay! dirvos de vergonya morta?.....
Les joyes he perdides,
No les varen robar de l'arquimesa...

To que m' les he vengudes
pel pren de ma letgesa
Als qui 'us han pres y mort per mes feresa.

Si ~~no~~ so' d'entvergonyida Si: ara a vergonyida,
Que fins tinch sanch al pit impus m'adono...

To us ^{he} llevat la vida...

No tench res en abono...

Mes ay si'us robí el cor, la sanch ja'us dono.

Quanta n'hi ha en mes venes
En plant amargh dels ulls ne vesse fosa;
De dol fassen mestienes,
Y'us plor viuda anguniosa,
Viudeta os plor si os he trayt esposa.

Del mon sempre allunyada
Viures vull en mon dol y en ma fretura,
De cap a' plus velada,
Carre' de l'amargura,
Anant de casa a vostra sepultura.

Y pujare' al Calvari;
In'ab vostra sang per mi varen segar ne,
Y si no hi trob l'ossari.

Vostre cor: per vetllar ne,
Ja hi trobare' la creu per abraçar ne.

Almenys placiarus jaquir me
Besas eja reliquia sacrosanta;
Vullau ay! redimir me

Del lladre havau complanta;
Torneu de Spagdalena fe'una santa.